

Πρακτικά ἐκτάκτου συνεδριάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν

Πειραιεῖ Πρωτοδικῶν τῆς 24ης Νοεμβρίου 1920

Δικαστήριον.

Ἀντικείμενον

Ἐμμ. Σ. Μακρυγιάννης Προεδ- Δημοσίευσις ἰδιογράφου διαθήκης
δρέων (κωλυομένου τοῦ προ- τοῦ ἀποβιώσαντος Νεκταρίου Δ. Κε-
δρου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων φαλα, Μητροπολίτου Πενταπόλεως
δικαστῶν). διαμένοντος καὶ ἰδιωτεύοντος ἐν
Μιχ.Μιχαλά^ωπουλος Αἰγίνη.

Κ. Καυκάς ἑμμιςθος Πάρεδρος
(κωλυομένων τῶν λοιπῶν δι-
καστῶν).

Ἀπ. Μαυρογένους Εἰσαγγε-
λεύων δικηγόρος (κωλυομέ-
νου τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ
τῶν ἀμέσως αὐτοῦ ἀναπληρω-
τῶν).

Ν. Δ. Λάμπας, ὑπογραμματεὺς.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν δημοσίαν ἀπ' ἀκροατηρίου καὶ ἐκτάκτω
γενομένην συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου τούτου ἐμφανισθεῖσα ἡ
Ἀθανασία Βούλτσου Μοναχὴ τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας
Τριάδος ἐνεχείρησε τῷ Προέδρῳ φύλλον (κόλλαν) ἐκ λευκοῦ χαρα-
κτοῦ χάρτου γεγραμμένου εἰς τὰς τρεῖς σελίδας καὶ ἀρχόμενον
ὡς ἑξῆς :

ῥ Ἡ Διαθήκη μου. Ὁ ὑποφαινόμενος Ἀρχιερεὺς Νεκτᾶριος Δήμου

Κεφαλῆς Μητροπολίτης Πενταπόλεως κλπ. καὶ λήγουσαν διὰ τῶν
λέξεων" ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1930. Ὁ Διαθέτης : Ὁ
Μητροκλίτης Πενταπόλεως Νεκτάριος Δ. Κεφαλῆς" καὶ τὴν ὁποίαν
διαθήκην, εὗρεθεῖσαν μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ εἰρημένου ἀποβι-
ώσαντος, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1920 ἐφ' ἁπλοῦ
χάρτου γεγραμμένης βεβαιώσεως ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἀναγνών-
τος αὐτὴν Ἱερέως Ἀγγέλου Κ. Νησιώτου, οἰκονόμου, καὶ τῶν
μαρτύρων Σάββα Κατεργοῦ Ἱερομονάχου, Γ. Ν. Πανόργιου καὶ Κ. Χ.
Σακοποῦλου καὶ πρασαχθείσης ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἐμφανισθείσης
καὶ παραδόσης τὴν διαθήκην Ἀθανασίου Βούλτσου, παρέδωκεν
ἡ ἐμφανισθεῖσα αὕτη πρὸς δημοσίευσιν. Ἐπὶ τῆς διαθήκης ταύτης
καὶ ἐπὶ τῆς πρώτης σερίδος αὐτῆς ὁ Πρόεδρος ἔθεσε τὰ ἑξῆς:
" Ἐθεωρήθη ἐν Πειραιεὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 1920. Ὁ Προεδρεύων
τῶν Πρωτοδικῶν (ὑπογρ.) Ἑρμ. Ε. Μακρυγιάννης". Ἐἵτα λαβὼν
τόν λόγον ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐγνωμάτευσεν νά δημοσιευθῇ ἡ προκειμένη
διαθήκη, τὸ δὲ Δικαστήριον διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἐδημοσίευσεν
τὴν Διαθήκην ταύτην, ἣν ὁ Γραμματεὺς ἀναστὰς ἀνέγνω τῇ ἐντολῇ
τοῦ Προέδρου ἔχουσιν οὕτω :

" Ἡ Διαθήκη μου. Ὁ ὑποφαινόμενος Ἀρχιερεὺς Νεκτάριος
Δήμου Κεφαλῆς Μητροπολίτης Πενταπόλεως παρεπιδημῶν ἐν Ἑλλάδι
καὶ διαμένων ἰδιωτεύων ἐν Αἰγίνῃ ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ μου κειμένη
ἐν τῇ θέσει βάντος σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ ὑγιᾶ τόν νοῦν,
γράφω σήμερον ἐν Αἰγίνῃ τὴν δευτέραν τοῦ μηνός Ἰανουαρίου
1930 ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ οἰκίᾳ μου, τῇ ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐν βάντος
ἰδιοκτησίᾳ μου παρὰ τῷ Ἱερῷ Παρθενῶνι ὄνπερ κατὰ τὰ τελεσθέν-
τα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐγκαίνια ἐτίμησα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας
Τριάδος, γράφω τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, δι' ἧς διαθέτω τὰ τῆς

περιουσίας μου ὡς ἐξῆς :

ὀνομάζω καὶ ἐγκαθιστῶ κληρονόμους μου τῆς ἐπὶ τῆς εἰρη-
μῆνης ἐν τῇ θέσει Ἐπαντος ἰδιοκτησίας μου τῆς περιελθούσης
εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριοτητά μου δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀρ. 17126 πα-
ραχωρητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Αἰγίνης Γεωργίου
Λυκούρη, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Αἰγι-
νιτῶν διὰ τῆς ὑπ'ἀριθ. 4 πράξεως τῆς 17 Φεβρουαρίου τοῦ 1912
ἔτους, ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Κυρίου Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιω-
τίας, δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμόν 5279 πρωτοκόλλου τῆς 6 Ἀπριλί-
ου 1912. Ἱεροῦ Ναοῦ, ὃν ἐκ βάθρων ἀνήγειρα καὶ ἀφιέρωσα τῇ
Τρισηλίῳ Θεότητι μετὰ τῶν πέριξ κεκλιτῶν ἅτινα ἀνεκαίνισα καὶ
ἀνωκοδόμησα τῆς ἰδιαιτέρας οἰκίας μου, μετὰ τῆς ἐπιπλώσεως αὐ-
τῆς ὡς ἔχει καὶ εὐρίσκεται, καὶ ὅλης ἐν γένει τῆς περιοχῆς τοῦ
Ἱεροῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ τῆς ἐν πειραιεῖ οἰκίας μου κειμένης
ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς λεωφόρου
Φρεατύδος, περιελθούσης εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητά μου
δυνάμει τοῦ ὑπ'ἀριθμόν 18573 πωλητηρίου συμβολαίου τοῦ συμβο-
λαιογράφου Αἰγίνης Γεωργίου Λυκούρη. Τὰς ἐν τῇ Αἰγίνῃ εἰρη-
μένη ἰδιοκτησία μου (Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2 Ἰανουαρίου 1920. Ὁ πεν-
ταπόλεως Νεκτάριος Ἐγραψα, ἀκολουθεῖ) ἐνδικοιτιμώμενος Μοναχὰς τὰς
τε χειροτονηθείσας καὶ ἀφιερωθείσας τῷ Θεῷ ὑπ'ἐμοῦ ἢ ὑφ'ἐτέ-
ρου καὶ τὰς ἔτι οὕσας δοκίμους καὶ διατάσσω ὅπως ἅπανα ἡ κι-
νητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία μου ἢ μετὰ θάνατον εὐρεθσομένη
ὅπουδῆποτε, εἴτε ἐξ ἀγορῶν ἢ δωρεῶν ἢ ἀνταλλαγῶν, ἅπανα ἡ Βι-
βλιοθήκη μου, τὰ ἐκδεδομένα συγγράμματα μου καὶ τὰ ἀνέκδοτα
χειρογραφεύα μου, ἅπαντα τὰ τιμαλφεῖ ἱερά ἦτοι, ἄμφια, σταυροί,

ἐγκόλπια, Μήτηρ, Πατερίσται, ἅπαντα τὰ ἱερά σκεύη θέλω νά
 μείνουν ἐσσεῖ κτῆμα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (τοῦ ἱεροῦ Παρθενῶνος)
 ἀναπαλλοτρίωτον καί θά διαμένωσιν εἰς τήν κυριότητα τῶν εἰρημέ-
 νων ἀδελφῶν Παρθένων Μοναχῶν. Δίδω τό δικαίωμα ταῖς ἐνδικοιτω-
 μέναις τῇ Μονῇ Μοναχᾷς ὅπως τās ἐγκρινομένας ὑπ' αὐτῶν Σεμνὰς
 Παρθένους ἐγγράψωσι ἐν τῷ Μητρώῳ τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς
 Μονῆς καί μετὰ δοκιμασίαν ἀφιερώσι τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν ὑπό τοῦ
 Ἀρχιερέως κατὰ τόν ἕκτον κανόνα τῆς ἐν Γκαρθαγένῃ Συνόδου.
 Παρακαλῶ δέ θερμῶς τόν κατὰ καιρόν Μητροπολίτην νά διαψιλεύῃ
 αὐταῖς τήν χάριν τῆς ἀφιερώσεως καί θέλω νά μεταβαίνῃ τό δι-
 καίωμα τῆς κληρονομίας εἰς τās ἀφιερωθείσας καί καρήσας Μοναχᾷς
 εἰς τόν αἰῶνα. Θέλω αἱ ἐντετειχισμέναι μαρμάριναι δύο πλάκες
 ἡ τε ἡ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ ἐντεθειμένη καί ἡ ἐπὶ
 τοῦ Ἱεροθύρου τοῦ ἱεροῦ Παρθενῶνος (τῆς Μονῆς) δι' ὧν ἀφιεροῦ-
 ται τό ὅλον Ἱδρυμα τῇ Τρισηλίῳ Θεότητι καί ἀναγνωρίζεται ἐν-
 δικαιοσύνη τῶν ἐνδικοιτωμένων ὁσίων Παρθένων, νά μείνωσιν ἐσσεῖ
 ἀναπόσπαστοι εἰς τās θέσεις των εἰς μαρτύριον τῆς σταθερᾶς
 θελησεώς μου καί τῆς γενομένης ὑπ' ἐμοῦ ἀφιερώσεως τῷ Θεῷ
 καί τοῦ δικαίωματος τῶν ὁσίων Παρθένων ὅπως οἰκῶσιν ἐν αὐτῇ
 πρὸς αἶνον καί λατρείαν τῆς Τριαυποστάτου Θεότητος εἰς αἰῶνα.
 Αἱ εἰρημέναι δύο πλάκες αἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐντετειχισθεῖσαι τὰ ἐξῆς ἀφι-
 ερωτικά ἐπιγράμματα, ἡ μὲν πρώτη ἡ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ ἱεροῦ
 Ναοῦ φέρει (ἔγγραφα αὐθημερόν ὁ Πενταπόλεως Νεκτάριος ἀκο-
 λουθεῖ) τό ἐξῆς ἀφιερωτικόν γράμμα.
 Ἐπίγραμμα 1ον. Τῇ Τρισηλίῳ Θεότητι τόν Ἱερόν ἐκ Βάθρων του-
 τονί Ναόν εἰς αἶνας αἰδίων, ὁ πάλαι Πενταπόλεως Ἀρχιερεὺς
 Νεκτάριος. Τῇ 1ῃ Ἰουλίου 1906 ἐθεμελιώθη, τῇ 2α Ἰουνίου 1908

ἡγεκαινιάσθη. Ἡ δὲ ἐπὶ τοῦ ὑπερθύρου τοῦ ἱδρύματος τοῦ Παρθενῶνος τῆς Μονῆς φέρει τὸ ἐξῆς Ἐπίγραμμα.

Ἐπίγραμμα 2ον. Τὴν δ' ἀνήγειρε Μονὴν τῇ τοῦ Θεοῦ ἀρωγῇ ταῖς δόξαις Μοναχῶν εἰς λατρείαν ἀληθεῖ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν πάντων ποιητοῦ ὁ τῆς Κυρηναϊκῆς πάλαι Πενταπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Θεοῦ ταπεινὸς Νεκτᾶριος. Εἰς τὰς μοναχὰς ἀναθέτω τὸ καθῆκον τῆς ἐκτυπώσεως τῶν χειρογράφων μου, τὸ καθῆκον τοῦτο δύνανται νὰ ἀναθέτωσι καὶ εἰς ἕτερον. Αἱ Μοναχαὶ ὀφείλουσι νὰ ἀποβῶσιν ὑποδείγματα ἀρετῆς καὶ τελειότητος τὴν δὲ Μονὴν νὰ ἀναδείξωσι φάρον Πνευματικὸν καὶ ὁδηγὸν φρονήσεως καὶ σωφροσύνης. Τὰς ἐν Σουλῆβρίᾳ δύο οἰκίας μου κληροδοτῶ τῷ ἀδελφῷ μου Χαράλαμῳ Δήμου Κεφαλᾷ. Ἡ παρούσα διαθήκη μου γραφεῖσα ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐπικυρωθεῖσα διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ἣν ἰδίᾳ χειρὶ ἔθεσα θέλει εὑρεθῇ μετὰ τὸν θάνατόν μου μεταξὺ τῶν ἐγγράφων μου. Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου 1920. Ὁ διαθέτης ὁ Μητροπολίτης Πενταπόλεως Νεκτᾶριος Δ. Κεφαλᾶς.

Διό συνετάγη τὸ παρὸν πρακτικόν

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Εμμ. Σ. Μακρυγιάννης

Ν. Δ. Λάμπας

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 26 Νοεμβρίου 1920.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Ν. Δ. Λάμπας